

Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě
Komenského 10, 586 01 Jihlava

zřizovatelem organizace je Kraj Vysočina

TISKOVÁ ZPRÁVA

Vlčice noci

Anežka Hošková a Jakub Hošek - Vladimír Houdek - Markus Selg - Lucia Sceranková - Martin Tůma

Úvodní slovo: kurátorka **Karina Kottová**

Vernisáž: **9. 2. 2012 v 18.30 hod.**

Výstava: **10. 2. 2012 - 1. 4. 2012**

Místo: **OGV - Galerie Alternativa, Komenského 10, Jihlava**

Procházím orosenou štávou z podhoubí deštníků, kolem světlušek, rozcuchaných víl, fialových borůvek a černé máty. Seschlá žlut' semen voní na dálku, asi se blížím k modrým horám vdov. Víím o nich (z vyprávění od babičky) - oči zalité rumělkou, kapesníky nasáté vínem s mouchami u pusy, co zvesela křičí: Vlčice noci! Vlčice noci! Zastavím se u nich celý upocený a tážu se jich, jakým směrem mám jít. Ta první ve větru obaleném odpoví: klepej odvalu do nejtku velkého jako petrklíč. Druhá (stočená hlavou k zemi) říká: v mrtvém lese na konci dlouhé chodby je urostlý Ketapan. Visí z něho lekníny bílé jako havraní křídla. Třetí vdova, navlečená v baldachýnu, mluví tiše jako smrt: jdi průsmykem kolem vlčího máku, kosti stromů ti budou ukazovat směr vně smaragdu.

Vladimír Houdek

Noc, měsíc, les, tma, neznámí cizinci, rozervaní hrdinové. Témata, která se objevovala v řadě dnes již klasických děl a jejichž emocionalita, tajemnost a atraktivnost nedá spát ani nejmladší generaci současných umělců. Ústředním motivem výstavy je les jako alegorie sítě či myšlenkového toku na jedné straně a mýtické až ohrožující entity na straně druhé. Les je organismus, snad jsou všechny kořeny pod vrstvou půdy propojené a proudí jimi informace. Lehnout si do trávy a pozorovat špičky stromů znamená napojit se, být na chvíli součástí něčeho většího. Jakmile se setmí, do široka otevíráme oči, les nás láká a zároveň děsí. Stává se dějištěm nekonečných příběhů na hranici reality.

Autorská dvojice **Jakub Hošek** (absolvent Akademie výtvarných umění, Praha, ateliér Malba II - V. Skrepl) a **Anežka Hošková** (*1982, absolventka Fakulty výtvarných umění VUT, Brno, ateliér Intermédia - V. Stratil) ve společné malbě pracuje s mytologickými či surrealistickými bytostmi, protkanými řadou symbolů a zároveň inspirovanými alternativní hudbou a DIY kulturou. V poslední sérii prací **Anežka Hošková** mění médium: vznikají koláže, záměrně nekvalitně nafocené na fotoaparát mobilního telefonu. S kolážovitým principem skládání různých obsahů, vytržením z kontextu a rekontextualizací pracuje

autorka i ve svých předchozích malbách, akvarelech a kresbách. Nejnovější fotokoláže představují houštinu podvědomých představ a archetypů kombinovaných s odrazy současné vizuální kultury.

Téma lesa se v tvorbě **Vladimíra Houdka** (*1984, student Akademie výtvarných umění, Praha, ateliér Malba II - V. Skrepl) objevuje již delší dobu, vždy v nových souvislostech. Poslední série obrazů Houdkova dosavadní témata abstrahuje, tlumí barevnou paletu i výrazové prostředky. O to víc vyvstávají základní principy. Kruh je východiskem starověkých rituálů, zlověstným i konejšivým měsícem. Vystupuje zde jako zmožený princip zrcadlení se sama v sobě, nebo naopak jako svůj vlastní negativ, druhá strana mince. Černá barva pohlcuje a zároveň otevírá další rovinu, je plochou a současně hloubkou. Houdkovy obrazy jsou ale vzdáleny čisté geometrické abstrakci. Narušují dokonalost eukleidovské geometrie svým hutným, intuitivním, zúčastněným zpracováním.

Martin Tůma (* 1981, absolvent Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, Fakulta multimediálních komunikací, Ateliér reklamní fotografie - J. Prokop) je konceptuální fotograf, který se ve své práci často vrací k motivu krajiny. Jeho diplomová práce, série fotografií nazvaná *Krajiny po zkušenosti* (2011) sleduje strukturu lesa, pracuje s potlačeným denním světlem a prezentací navzájem podobných odosobněných krajin. Fotografické zachycení valašských lesů bez jakékoli postprodukce je prostorem pro nové interpretace ze strany diváka: pravidelná struktura a zároveň určitá "nudná podobnost" umožňuje projekci vlastních významů.

Markus Selg (*1974, absolvent Vysoké školy výtvarného umění, Hamburk, Německo a Akademie Isotrop, Hamburk, Německo) je mezinárodně uznávaný umělec, v současnosti žijící v Berlíně. Videoinstalace nazvaná *Visions of Macbeth: Dream of Becoming King and Queen* (*Macbethovy vize: Sen stát se králem a královnou*) z roku 2009 pracuje s touhou po individuálním úspěchu a současně hrozbou síly (v tomto případě zosobněné do motivu lesa), která naše vize ohrožuje a není zcela v naší moci. Můžeme se skrýt v klidu domova, za zdmi nedobytného hradu? Macbeth nebude poražen, dokud "birnamský les nezteče dunsinanský hrad". Stejně tak pán Pavučinového hradu, ve filmu japonského režiséra Akiry Kurosawy, podlehne až tehdy, když proti němu povstane les. Historické téma může být přeneseno do obecné roviny lidských vizí, potřeby seberealizace podlamované vlastními pochybnostmi a podvědomými strachy.

Tvorba **Lucie Scerankové** (*1985, absolventka Akademie výtvarných umění, Praha, ateliér Malba II - V. Skrepl) osciluje mezi fotografií, objektem a videem, přičemž jednotlivé práce často nelze přísně zařadit: k fotografii autorka přistupuje neumělým, takřka sochařským způsobem, video je naopak často spíše pohyblivým obrazem, momentem, náladou. V digitální době se Lucia Sceranková vyhýbá Photoshopu a dalším formám počítačové manipulace. Namísto toho vstupuje do svých děl fyzicky, utváří scény, prostřihává předměty do pozadí. Médium fotografie nebo videa zároveň celému obrazu dává určitý odstup, odosobněnost která silně kontrastuje autorčině citlivosti a přímé angažovanosti. Na výstavě *Vlčice noci* se autorka představuje fotografiemi a videem odkrývajícím tajemství zšeřelého lesa, kde se ve svitu měsíce objevují neznámí hrdinové (nebo naopak nepřátelé) i skryté poklady.